

svarende beløb henholdsvis 34.000 kr. og 69.500 kr. Erfaringerne med arbejdsskadeforsikringsloven har vist, at der forekommer et antal tilfælde, hvor skadelidtes død ikke berettiger de efterladte til erstatning for tab af forsørger efter loven. Efter ulykkesforsikringsloven var den efterladte enke berettiget til en livsvarig forsørgertabsydelse – uanset de økonomiske forhold efter skadelidtes død. Arbejdsskadeforsikringsloven har brudt med dette og tilkender kun forsørgertabserstatning i tilfælde, hvor skadelidtes død medfører et faktisk tab af forsørgelse for den efterladte, eller hvor den efterladte på grund af dødsfaldet ikke har mulighed for fuldt ud at udnytte sin egen indtjeningsevne. Har den efterladte arbejde eller en erhvervsuddannelse, eller bevirker dødsfaldet udbetaling af forsikringsbeløb eller pensioner, vil dette påvirke erstatningsudmålingen – eventuelt med det resultat, at der ikke tilkendes forsørgertabserstatning. Der er således tilfælde, hvor overgangsbeløbet bliver den eneste erstatning til den efterladte ægtefælle eller samlever. Under hensyn hertil samt til, at der altid vil være forbundet ikke ubetydelige udgifter og tab af mere eller mindre dokumenterbar art ved en ægtefælles eller samlevers død, foreslås det gældende overgangsbeløb fordoblet.

Endelig foreslås det, jf. lovens § 38, stk. 4, at alle erstatninger efter loven skal fastsættes på grundlag af de beregningsfaktorer, der gælder på afgørelsens tidspunkt og ikke på tidspunktet for arbejdsskadens indtræden. Dette medfører forhøjelse af alle erstatninger til skadelidte og efterladte, som tilkendes kapitalerstatning eller overgangsbeløb ved dødsfald inden for lovens normale frist på 3 år fra arbejdsskadens indtræden, henholdsvis fra tidspunktet for dødens indtræden. Efter de gældende regler anvendes som beregningsgrundlag for en løbende erstatningsydelse for tab af erhvervsevne eller for tab af forsørger årslønnen på skadetidspunktet/dødstidspunktet opreguleret i takt med løntallet, således at erstatningens størrelse på tidspunktet for afgørelsen er åjourført. Den samme opregulering gælder i dag med hensyn til kapitalerstatninger som fastsættes senere end 3 år fra skadetidspunktet/dødstidspunktet. Med forslaget indføres det som generel regel for alle arbejdsskadelovens erstatninger, at fastsættelsen af erstatningens størrelse altid skal beregnes på grundlag af en opreguleret årsløn svarende til tab af erhvervsevne og tab af forsørger, og at ménerstatninger og overgangsbeløb ved dødsfald altid beregnes efter disse erstatningsbeløbs størrelse på tidspunktet for erstatningsafgørelsen.

b) Udvidelser af lovens berettigede personkreds

Efter arbejdsskadeforsikringslovens § 32 har afdødes børn under 18 år krav på en løbende ydelse til det fyldte 18. år. Denne ydelse kan forlænges til barnets fyldte 21. år, hvis barnet ved det fyldte 18. år eller umiddelbart derefter er påbegyndt eller påbegynder en uddannelse, jf. § 32, stk. 3. Eneste betingelse for denne forlængelse er, at sikringsstyrelsen skønner forholdene taler derfor. Efter den tidligere ulykkesforsikringslov fulgte sikringsstyrelsen den praksis, at der også kunne tilkendes afdødes barn, der på tidspunktet for dødens indtræden var fyldt 18 år en uddannelsesrente, hvis barnet på dette tidspunkt var under uddannelse. Efter gældende bestemmelse, som omhandler forlængelse af en løbende ydelse, kan der ikke tilkendes afdødes børn uddannelsesydelse til det fyldte 21. år, når børnene på tidspunktet for dødsfaldet er over 18 år. Sikringsstyrelsen må i stedet anvende lovens generelle bestemmelse i § 33 om forsørgertabserstatning til andre end ægtefæller, samlever og børn.

Denne generelle bestemmelse kræver, at der skal foreligge faktisk forsørgelse og at særlige omstændigheder skal være til stede, dvs. en nøjere og mindre lempelig praksis end ved den specielle regel i § 32, stk. 3. Da det ikke har været hensigten at stille afdødes børn over 18 år dårligere i henseende til uddannelsesydelse end børn under 18 år foreslås specialbestemmelsen ændret, således at alle afdødes uddannelsessøgende børn under 21 år kan tilkendes uddannelsesydelse på ens vilkår.

c) Kapitalisering af løbende erstatningsydelse

Med arbejdsskadeforsikringsloven indførtes en erstatning for varigt mén som kompensation for de ulemper skaden medfører i skadelidtes daglige livsførelse. Ménerstatning udbetales efter lovens § 28, stk. 4, som et kapitalbeløb én gang for alle, medmindre den erstatningsberettigede kræver erstatningen udbetalt som løbende ydelse på livstid, hvilket er muligt ved ménfastsættelser på 50 pct. og derover. Adgangen til i disse tilfælde at vælge løbende ydelse er begrundet i, at en stor årlig ménydelse kan have en forsørgelsesmæssig effekt. Praksis har imidlertid vist, at de skadelidte så godt som altid vælger kapitalbeløb. Under hensyn hertil samt til at ménerstatningen er tænkt som en økonomisk kompensation for tab af »livskvalitet«, og ikke nødvendigvis til forsørgelse, foreslås at ménerstatning i alle tilfælde skal udbetales som kapitalbeløb. Hertil kan føjes, at ændringen vil betyde en administrativ forenkling.